

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student): Zuzana WINTEROVÁ

Oponent: Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Posudek oponenta:

Téma diplomové práce Zuzany Winterové zní prostě: „Bibliodrama“. Při pohledu do obsahu a při četbě úvodu se dozvídáme, jakou strukturu autorka pro svoji práci zvolila. V první kapitole se pokouší nalézt různé definice bibliodramatu, v kapitole druhé se zabývá počátky tohoto fenoménu a přehledem jeho současných podob, přičemž mimo jiné přisuzuje důležitost národním podobám této praktiky. Třetí kapitola se zabývá úlohou biblického textu v bibliodramatu. Bibliodrama je nahlízeno v široké hermeneutické perspektivě jako exegetická metoda. V kapitole čtvrté se čtenář může seznámit s tím, jak je sestaven bibliodramatický program. A kapitola pátá uvádí přehled technik v bibliodramatu užívaných.

Struktura práce je přehledná, čtenář se v ní díky podrobnému systému dílčích nadpisů dobře orientuje. Autorka čerpala částečně z vlastních zkušeností s bibliodramatem a z větší části zpracovala domácí i zahraniční literaturu k tomuto tématu v dostatečném rozsahu.

Píše srozumitelným jazykem a stylem, formální úprava je pečlivá a odpovídá základním normám.

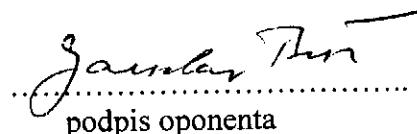
Diplomová práce má převážně popisný a informativní ráz. Vyplývá z fenoménu bibliodramatu samého, že se autorce nedaří nalézt jednotnou definici; spokojí se s řazením vícero přístupů vedle sebe. Pro utřízení bibliodramatických přístupů coby formy „exeze“ užívá hermeneutického čtyřúhelníku, který podle mého soudu příliš izoluje akcent na dílčí aspekty (text nebo autor, čtenář nebo „věc“), čímž se může octnout v pasti ideologické redukce. Neexistuje myšlenkový nástroj, který by dokázal všechny čtyři oblasti integrovat do jediného modelu?

Přínosem této práce je sebrání množství informací a příslušné odborné literatury k tématu, což je zřejmě v našem prostředí originální počin. Dále oceňuji snahu o klasifikaci tolika rozličných praktik a přístupů, které těžko uchopitelný jev bibliodramatu zahrnuje.

Moje kritika se týká těchto bodů: 1) Nadpis „Bibliodrama“ sice více méně odpovídá obsahu práce, ale pro diplomovou práci by zřejmě bylo vhodnější vymezit téma úzeji a konkrétněji. 2) Teoretická složka, ke které se autorka v úvodu hlásí, je podle mého názoru zanedbána. Pokud by práce byla založena na hlubších antropologických, filozofických a teologických principech, podařilo by se studentce tak široký materiál lépe utřídit a snad i lépe podat definici bibliodramatu, což se asi ze stejných důvodů nedaří jeho různým představitelům a stoupencům. 3) Pasáž o historickém pozadí (str. 17-18) je myslím poněkud zjednodušující, takže tvrzení o uzavírající se církvi a jejím nepřátelství vůči světu mají ideologizující nádech. Ostatně existují studie, které filozofický i praktický antropocentrismus a exkluzivní humanismus 20. století, kterým se atmosféra „světa“ včetně prostředí akademického v té době vyznačovala, považují např. za hlavní důvod nacistických a komunistických koncentračních táborů. 4) Určitou nejasnost vidím také v určení bibliodramatu jako exegetické metody.

Na základě tohoto hodnocení doporučuji práci k obhajobě.

V Praze dne 29.5.2025

Jaroslav Brož
podpis oponenta